

Sygn. akt IV Ca 339/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w S. IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Dorota Curzydło

Sędziowie SO: Elżbieta Jaroszewicz (spr.), Mariusz Struski

Protokolant: sekr. sąd. Karina Hofman

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2015 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. J. (1)

przeciwko K. J.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego

w S. z dnia 30 marca 2015r., sygn. akt III RC 728/14

oddala apelację.

Sygn. akt IV Ca 339/15

UZASADNIENIE

Powódka A. J. (1) domagała się podwyższenia alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 6 lipca 2001 roku w sprawie IV RC 387/01, należnych na jej rzecz od pozwanego K. J., z kwoty po 450 zł do kwoty po 1.200 zł miesięcznie. Żądanie uzasadniła tym, że od czasu ustalenia alimentów doszło do istotnej zmiany w zakresie jej usprawiedliwionych potrzeb. Wskazała, iż jest uczennicą klasy III liceum ogólnokształcącego (maturalnej). Podkreśliła, że zamierza kontynuować naukę na studiach w Akademii (...) w G. i uzyskać wysokie wyniki na maturze, dlatego uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego, które kosztują 60 zł tygodniowo, z matematyki (koszt 400 zł miesięcznie) oraz geografii (koszt 240 zł) miesięcznie. Nadto, koniecznym jest zakup dodatkowych pomocy naukowych, biletu miesięcznego na dojazdy do szkoły oraz odzieży i obuwia, poniesienie kosztów studniówki. Podała, że pozwany nie interesuje się nią i oprócz alimentów, które są przekazywane za pośrednictwem komornika nie partycypuje w innych kosztach jej utrzymania i wychowania.

Powódka A. J. (1), która upełnoletniła się w dniu (...)2014 roku, na rozprawie w dniu 30 marca 2015 roku podtrzymała żądanie zawarte w pozwie.

Pozwany K. J. wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 30 marca 2015 roku Sąd Rejonowy w S. podwyższył alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 06 lipca 2001 roku w sprawie IV RC 387/01 od pozwanego K. J. na rzecz powódki A. J. (1) z kwoty

po 450 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie, poczynając od dnia 29 września 2014 roku do dnia 10 - go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat (punkt 1 sentencji) i oddalił powództwo w pozostałym zakresie (punkt 2 sentencji). Nadto postanowił nie obciążać pozwanego kosztami sądowymi (punkt 3 sentencji) i nadał wyrokowi w punkcie 1 sentencji rygor natychmiastowej wykonalności (punkt 4 sentencji).

Przedmiotowe orzeczenie zostało oparte na następujących ustaleniach. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 6 lipca 2001r. w sprawie IV RC 387/01 podwyższono alimenty ustalone wyrokiem Sądu Rejonowego w L. z dnia 03 marca 1999r. w sprawie IV RC 2305/98 od pozwanego K. J. na rzecz małoletniej powódki A. J. (1) z kwoty po 350 zł do kwoty po 450 zł miesięcznie, płatnych do rak jej matki A. J. (2), poczynając od dnia 15 maja 2001r. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry, wraz z 30 % w razie zwłoki w płatności każdej z rat.

A. J. (1) miała wówczas 4 lata. Mieszkała z matką oraz bratem matki w wynajmowanym mieszkaniu w S.. Małoletnia często się przeziębiała. Pozostawała pod bezpośrednią opieką matki.

Matka powódki nie pracowała. Była zarejestrowana jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. Ponościła koszty utrzymania mieszkania wspólnie z bratem w wysokości: czynsz – 160 zł, wynajem – 200 zł, gaz - 20 zł co trzy miesiące, energia - 50 zł co dwa tygodnie.

K. J. miał wówczas 27 lat. Oprócz A. nie miał innych dzieci na utrzymaniu. Miał problemy z sercem oraz cierpiał z powodu zawrotów głowy. Mieszkał w L. na stacji. Ponościł z tego tytułu koszt 250-300 zł miesięcznie. Do lipca 2001r. prowadził warsztat samochodowy. W 2000r. uzyskał przychód w kwocie 20.399 zł, za pierwsze półrocze 2001r. – 6.000-7.000 zł. Działalność zlikwidował z uwagi na jej nieopłacalność. Ponościł koszty ZUS-u 586 zł miesięcznie oraz opłatę za wynajem lokalu 400 zł miesięcznie. Nie zarejestrował się jako bezrobotny. Alimenty płacił regularnie. Dodatkowo przesłał córce paczkę na święta wielkanocne i dzień dziecka.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w L. z dnia 18 sierpnia 2005r. w sprawie III C 4132/04 rozwiązano przez rozwód małżeństwo A. J. (2) i K. J.. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią A. J. (1), urodzoną (...), powierzono jej matce i przy niej ustalono miejsce zamieszkania dziecka, z jednoczesnym zastrzeżeniem ojcu prawa współdecydowania w istotnych sprawach dziecka, dotyczących jego zdrowia i szkoły oraz prawa osobistych kontaktów w terminach ustalonych przez strony. Nadto zobowiązano oboje rodziców małoletniej A. J. (1) do ponoszenia jej kosztów utrzymania i wychowania, a wynikający z tego obowiązek alimentacyjny K. J. na rzecz małoletniej A. J. (1) ustalono na kwotę po 450 zł miesięcznie, płatne w sposób i na warunkach określonych wyrokiem Sądu Rejonowego w S.z dnia 06 lipca 2001r. w sprawie IV RC 387/01, z tym, że z dniem uprawomocnienia wyroku skorygowano wysokość odsetek ustawowych z 30 % na 13 % w stosunku rocznym.

A. J. (1) miała wówczas ponad 8 lat. Mieszkała z matką. Uczęszczała do klasy III szkoły podstawowej. Korzystała z dodatkowych zajęć płatnych, basen - 20 zł miesięcznie, kółko taneczne - 33 zł miesięcznie. Małoletnia często chorowała. Koszt zakupu leków wynosił ok. 56 zł miesięcznie.

Matka powódki A. J. (2) od dnia 01 października 2002r. była zatrudniona w firmie Usługowo- (...) na stanowisku przedstawiciela handlowego za wynagrodzeniem 617 zł netto miesięcznie. Mieszkała w wynajętym mieszkaniu tylko z córką. Ponościła koszty utrzymania mieszkania: czynsz – 220 zł, gaz - 190 zł, energia - 170 zł co dwa miesiące.

K. J. miał 31 lat. Nie był z nikim związany. Poza małoletnią A. nie miał innych dzieci na utrzymaniu. Nie pracował, utrzymywał się z prac dorywczych. Był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Mieszkał u rodziców, nie ponosił żadnych kosztów utrzymania mieszkania.

Obecnie powódka A. J. (1) ma 18 lat. Nie choruje przewlekłe. Jest uczennicą III klasy (maturalnej) (...)w S.. W maju 2015 r. powódka przystąpi do egzaminu dojrzałości. Planuje rozpocząć studia w G. na Akademii (...). Uczęszcza dwa razy w tygodniu na korepetycje z matematyki. Jedna godzina lekcji z matematyki wynosi 50 zł. Korzysta także z prywatnych lekcji z języka angielskiego, koszt jednej lekcji wynosi 60 zł. Łącznie wydaje na korepetycje około 800 zł miesięcznie. W ponoszeniu tych kosztów pomagają jej dziadkowie i wujek. Wymagała zakupu repetytoriów.

Wcześniej, jak jej matka pracowała, chodziła na siłownię. Karnet kosztował 100 zł miesięcznie.

Matka powódki – A. S., z zawodu technik usług kosmetycznych i technik ochrony środowiska, obecnie ma 40 lat. Jest zdrowa. W 2008 r. wyszła za mąż, ale w kwietniu 2014 r. małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód. Pozostaje w nieformalnym związku. Nie mieszka razem z partnerem.

A. S. nie pracuje. Nie jest zarejestrowana jako bezrobotna. Aktualnie poszukuje pracy. Wcześniej prowadziła działalność gospodarczą Gabinet P. i E. w S.. W okresie od lutego 2014 r. wykazywała stratę z tego tytułu. Obecnie działalność została zawieszona. Korzysta z oszczędności, a także z pomocy finansowej rodziców.

Mieszka z powódką. Koszt utrzymania mieszkania wynosi: czynsz – 400 zł miesięcznie, energia – 290 zł co dwa miesiące, gaz – 50 zł miesięcznie, telefony- 200 zł miesięcznie.

Pozwany K. J., z zawodu technik mechanik, obecnie ma 40 lat. Od 2006r. pozostaje w związku małżeńskim z E. J.. Małżonkowie J. zawarli w dniu 08 czerwca 2009 r. umowę rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Z tego związku pozwany ma dwóch synów – D., który ma 14 lat i jest dzieckiem prawdopodobnie przysposobionym przez pozwanego, oraz A., który ma 7 lat. D. J. jest uczniem I klasy gimnazjum. Ma orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim z uwagi na upośledzenie. Nie korzysta z dodatkowych zajęć płatnych. A. J. (3) jest uczniem I klasy szkoły podstawowej. Jest zdrowy. Uczęszcza na treningi piłki nożnej, które kosztują 60 zł miesięcznie.

Żona pozwanego E. J. wspólnie z pozwanym prowadzą działalność gospodarczą z zakresu kupna i sprzedaży odzieży używanej dla dzieci przez internet. Przychód z w/w działalności wynosi około 4.000 zł miesięcznie, z tego opłacany jest ZUS - 1.100 zł miesięcznie. Dodatkowo żona pozwanego prowadzi firmę (...), w której zatrudnia na umowę zlecenie K. J.. Pozwany deklaruje, że otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 400 zł. Lokal użytkowy, w której prowadzona jest działalność gospodarcza z zakresu konserwacji i napraw pojazdów samochodowych, stanowi własność T. Z., który w dniu 01 sierpnia 2012r. zawarł umowę użyczenia lokalu z żoną pozwanego. W 2013r. E. J. wykazała przychody w wysokości 29.943,29 zł.

Pozwany wraz z E. J. otrzymują zasiłek rodzinny na synów w wysokości 212 zł miesięcznie. Dodatkowo w listopadzie 2014r. Gimnazjum nr (...) w L. przyznało D. J. wyprawkę szkolną na rok szkolny 2014/15 w wysokości 350 zł.

Pozwany wraz z żoną i dziećmi mieszkają w L. w mieszkaniu, które jest własnością E. J.. Na ten cel pozwany wraz z żoną zaciągnęli kredyt hipoteczny w dolarach. Koszt raty miesięcznej wynosi 1.546,41 zł miesięcznie. Koszt utrzymania mieszkania wynosi: czynsz wraz z gazem - 540 zł, energia - 80 zł.

Pozwany użytkuje samochód marki R. rok produkcji 1989r., który jest własnością jego ojca.

K. J. utrzymuje nieregularny kontakt telefoniczny z powódką. Ostatni raz pozwany gościł u siebie córkę w ferie w 2013r. Łoży na jej utrzymanie za pośrednictwem komornika. Ma zaległość alimentacyjną na kwotę około 25.000-30.000 zł. W 2012r. komornik sądowy na poczet alimentów wyegzekwował i przekazał powódce kwotę 4.919,50 zł, a w 2013r. wyegzekwowano i przekazano kwotę 5.348,31 zł.

Analizując ustalone w sprawie okoliczności przez przyzmat art. 133 k.r.o., art. 135 k.r.o. i art. 138 k.r.o., Sąd I instancji stanął na stanowisku, że żądanie powódki zasługuje na uwzględnienie w zakresie kwoty 250 zł miesięcznie.

Wyjaśnił, że od daty orzekania o wysokości raty alimentacyjnej minęło ponad 13 lat. W tym czasie nastąpiła istotna zmiana w zakresie potrzeb powódki, związana z jej rozwojem fizycznym i intelektualnym. Jednocześnie - wbrew twierdzeniom pozwanego - jego sytuacja materialna nie uległa pogorszeniu w porównaniu z poprzednim okresem. Poprzednio, w toku sprawy IVRC 387/01 pozwany prowadził warsztat samochodowy, następnie zlikwidował działalność. Po likwidacji działalności nie zarejestrował się jako bezrobotny, poszukujący pracy. Nie był z nikim związany, nie miał innych dzieci na utrzymaniu. Obecnie pozwany tworzy związek małżeński z E. J.. Wraz z żoną

prowadzą działalność gospodarczą, polegającą na kupnie i sprzedaży odzieży używanej przez Internet. Ponadto E. J. jest właścicielem firmy (...), w której zatrudnia pozwanego na umowę zlecenie.

Zdaniem Sądu Rejonowego, pozwany posiada dochody, których nie wykazuje. Analiza deklарowanych dochodów pozwanego i jego żony oraz wydatków rodziny, w tym z tytułu spłaty kredytu mieszkaniowego żony pozwanego, ponoszenia kosztów utrzymania mieszkania i alimentów na rzecz powódki przewyższa deklarowane przez pozwanego dochody. Pozwany nie łoży rzeczowo na potrzeby córki. Nie partycypuje dodatkowo w kosztach jej utrzymania. Ogranicza się wyłącznie do płacenia zasądzonych alimentów. Nie partycypuje w kosztach zakupu podręczników szkolnych, pomocy naukowych, wycieczek szkolnych, zorganizowania wycieczki letniego i zimowego. Pozwany jest zdrowym i młodym mężczyzną. Przy dołożeniu należytej staranności winien znaleźć zatrudnienie umożliwiające mu systematycznie łożenie na utrzymanie córki.

Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi w oparciu o treść art. 102 k.p.c., mając na uwadze obciążające pozwanego zaległości alimentacyjne wobec córki.

O rygorze natychmiastowej wykonalności orzeczono, na podstawie art. 333 § 1 k.p.c.

Pozwany zaskarżył powyższy wyrok apelacją, domagając się jego zmiany, poprzez oddalenie powództwa w całości. Skarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 6 k.c., poprzez sprzeczną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę zebranego materiału dowodowego i uznanie, że uzasadnione potrzeby powódki i możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego uzasadniają podwyższenie alimentów,
- naruszenie art. 135 § 1 k.r.o., poprzez uznanie, że uzasadnione potrzeby powódki i możliwości zarobkowe oraz majątkowe pozwanego uzasadniają podwyższenie alimentów;
- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego, poprzez przyjęcie, że sytuacja finansowa pozwanego nie uległa pogorszeniu, że usprawiedliwione potrzeby powódki wzrosły w zakresie uzasadniającym podwyższenie raty alimentacyjnej z kwoty 450 zł do kwoty 700 zł miesięcznie, że pozwany nie partycypuje w kosztach utrzymania córki i nie łoży rzeczowo na jej potrzeby.

Powódka w odpowiedzi na apelację wniosła o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o., rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

W myśl z kolei art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Jak stanowi art. 138 k.r.o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Jednym z podstawowych założeń prawa rodzinnego jest obowiązek wzajemnego wspierania się członków rodziny, skonkretyzowany w przepisach regulujących obowiązek alimentacyjny rodziców względem dziecka. Sam zaś obowiązek alimentacyjny polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także wychowania. O jego zakresie decydują w każdym przypadku usprawiedliwione potrzeby uprawnionego oraz możliwości zarobkowe zobowiązanego. Zakres tych potrzeb, które winny być przez rodziców zaspakajane, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dzieci i przygotowywać je

należycie - odpowiednio do ich uzdolnień - do życia w społeczeństwie. Stosownie do tej dyrektywy, rodzice obowiązani są zapewnić dzieciom nie tylko środki na zakup żywności, czy odzieży, ale także na zaspokojenie ich potrzeb kulturalnych i wypoczynku. Zważyć nadto należy, że zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Z przepisu tego wypływa wniosek, iż wysokość rat alimentacyjnych jest wypadkową pomiędzy usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś - majątkowymi i zarobkowymi możliwościami zobowiązanego do alimentacji. W razie zaś zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zmianą stosunków w rozumieniu przepisu art. 138 k.r.o., jest każda zmiana wpływająca na zmniejszenie lub zwiększenie kryteriów opisanych w przepisie art. 135 § 1 k.r.o. (zmiana ilościowa i jakościowa), z tym, że zmiana ta musi mieć charakter istotny (H. Haak, „Obowiązek alimentacyjny. Komentarz”, Toruń 1995, str. 139). Innymi słowy chodzi tutaj o istotne zmniejszenie lub zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie lub zmniejszenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Trzeba w tym miejscu pamiętać, że przez ustawowe określenie "możliwości zarobkowe i majątkowe" rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych (Komentarz do art. 128, art. 129, art. 133, art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Z. Krzemiński – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż bezsprzecznie od czasu wydania wyroku Sądu Okręgowego wL. z dnia 18 sierpnia 2005 roku w sprawie III C 4132/04, ustalającego wysokość zobowiązania alimentacyjnego, doszło między stronami do istotnej zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o.

Bezsprzecznie od tamtego momentu, tj. przez okres prawie dziesięciu lat potrzeby powódki wzrosły. Obecnie A. J. (1) nie jest już 8 letnią dziewczynką uczęszczającą do III klasy szkoły podstawowej. Ma 18 lat i ukończyła naukę w klasie maturalnej I. w S.. W najbliższym czasie planuje podjąć studia na Akademii (...) w G.. Oczywiście jest, że we wskazanym okresie nastąpił znaczny rozwój fizyczny powódki. A. J. (1) stała się kobietą, a co za tym idzie wzrosły jej potrzeby w zakresie stosownej do wieku i okoliczności odzieży, środków higieny, czy też kosmetyków. Nadto ostatnie lata są dla powódki czasem wzmoczonego rozwoju intelektualnego połączonego ze zdobywaniem nowych doświadczeń życiowych. Bez wątpliwości będą one rzutowały na jej dalsze dorosłe już życie. Okres ten i związane z nim nowe wyzwania wpływają na konieczność zwiększenia nakładów finansowych, związanych chociażby z koniecznością poszerzania horyzontów myślowych, ugruntowywaniem zdobytej dotychczas wiedzy, czy zakupem pomocy naukowych. Nie budzi w tym miejscu wątpliwości zasadność korzystania przez powódkę z dodatkowych, płatnych lekcji (m.in. języka angielskiego, matematyki, geografii) i wysokość deklarowanych na ten cel wydatków (około 800 zł). Niezależnie od tego koszty koniecznego utrzymania A. J. (1) obejmują również wydatki związane z rozrywką i zaspokajaniem jej potrzeb kulturowych (teatr, kino, książki, prasa, płyty, wyjścia ze znajomymi, siłownia).

Uprzednio matka powódki A. J. (2) była zatrudniona w firmie Usługowo- (...) na stanowisku przedstawiciela handlowego za wynagrodzeniem 617 zł netto miesięcznie. Mieszkała w wynajętym mieszkaniu z córką. Ponoсила koszty utrzymania mieszkania: czynsz – 220 zł, gaz - 190 zł, energia - 170 zł co dwa miesiące.

Obecnie A. S. nie pracuje. Nie jest zarejestrowana jako bezrobotna. Poszukuje pracy. Wcześniej prowadziła działalność gospodarczą Gabinet P. i E. w S.. W okresie od lutego 2014 r. wykazywała stratę z tego tytułu. Obecnie działalność została zawieszona. Korzysta z oszczędności, a także z pomocy finansowej rodziców. Nadal mieszka z powódką. Koszt utrzymania mieszkania wynosi: czynsz – 400 zł miesięcznie, energia – 290 zł co dwa miesiące, gaz – 50 zł miesięcznie, telefony- 200 zł miesięcznie.

Pozwany K. J. w czasie ustalania wysokości raty alimentacyjnej nie był z nikim związany. Poza małoletnią A. nie miał innych dzieci na utrzymaniu. Utrzymywał się z prac dorywczych. Był zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Mieszkał u rodziców, nie ponosił żadnych kosztów utrzymania mieszkania.

Od 2006 roku pozwany pozostaje w związku małżeńskim z E. J.. Małżonkowie J. od 8 czerwca 2009 roku pozostają w ustroju rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Z tego związku pozwany ma dwóch synów – D., który ma 14 lat i jest dzieckiem prawdopodobnie przysposobionym przez pozwanego oraz A., który ma 7 lat. D. J. jest uczniem I klasy gimnazjum. Ma orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu lekkim z uwagi na upośledzenie. Nie korzysta z dodatkowych zajęć płatnych. A. J. (3) jest uczniem I klasy szkoły podstawowej. Jest zdrowy. Uczęszcza na treningi piłki nożnej, które kosztują 60 zł miesięcznie.

Żona pozwanego E. J. wspólnie z pozwanym prowadzą działalność gospodarczą z zakresu kupna i sprzedaży odzieży używanej dla dzieci przez internet. Przychód z w/w działalności wynosi około 4.000 zł miesięcznie, z tego opłacany jest ZUS - 1.100 zł miesięcznie. Dodatkowo żona pozwanego prowadzi firmę (...), w której zatrudnia na umowę zlecenie K. J.. Pozwany deklaruje, że otrzymuje wynagrodzenie za zlecenie w wysokości 400 zł. W 2013 roku E. J. wykazała przychody w wysokości 29.943,29 zł. Pozwany wraz z E. J. otrzymują zasiłek rodzinny na synów w wysokości 212 zł miesięcznie. Dodatkowo w listopadzie 2014 roku Gimnazjum nr (...) w L. przyznało D. J. wyprawkę szkolną na rok szkolny 2014/15 w wysokości 350 zł.

Pozwany wraz z żoną i dziećmi mieszkają w L. w mieszkaniu, które jest własnością E. J.. Na ten cel pozwany wraz z żoną zaciągnęli kredyt hipoteczny w dolarach. Koszt raty miesięcznej wynosi 1.546,41 zł miesięcznie. Koszt utrzymania mieszkania wynosi: czynsz wraz z gazem - 540 zł, energia - 80 zł. Pozwany użytkuje samochód marki R. rok produkcji 1989r., który jest własnością jego ojca.

K. J. utrzymuje nieregularny kontakt telefoniczny z powódką. Ostatni raz pozwany gościł u siebie córkę w ferie w 2013r. Łoży na jej utrzymanie za pośrednictwem komornika. Ma zaległość alimentacyjną na kwotę około 25.000-30.000 zł. W 2012r. komornik sądowy na poczet alimentów wyegzekwował i przekazał powódce kwotę 4.919,50 zł, a w 2013r. wyegzekwowano i przekazano kwotę 5.348,31 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego przywołane wyżej okoliczności w pełni uzasadniają podwyższenie wysokości świadczenia alimentacyjnego należnego od pozwanego na rzecz powódki z kwoty po 450 zł miesięcznie do kwoty po 700 zł miesięcznie. Kwota ta odpowiada uzasadnionym potrzebom powódki oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym pozwanego. Uwzględnia przy tym zarówno stopień, w jakim pozwany powinien przyczyniać się do zaspokajania potrzeb swojej córki, jak i fakt, że powódka mieszkają obecnie wraz z matką i to właśnie na tej ostatniej spoczywa de facto ciężar zaspokajania ich codziennych potrzeb (m.in. gotowanie, pranie, prasowanie, opieka w czasie choroby, zapewnienie rozrywki, stwarzanie warunków do dalszej edukacji).

Sąd II instancji podzielił w tym miejscu stanowisko Sądu Rejonowego, co do faktu, iż pozwany posiada bliżej nieustalone dochody, których nie wykazuje. Analiza deklarowanych przez pozwanego i jego żonę dochodów oraz wydatków wskazuje bowiem na to, iż owe wydatki przewyższają deklarowane dochody. Trudno też przyjąć, że pracując u żony K. J. zarabia jedynie 400 zł miesięcznie i w oparciu o tę kwotę płaci alimenty na rzecz powódki (450 zł miesięcznie) i jednocześnie – mimo rozdzielności majątkowej - partycypuje w spłacie kredytu zaciągniętego na zakup należącego do małżonki mieszkania.

Podkreślić należy, że pozwany jest zdrowym mężczyzną w sile wieku. Posiada wykształcenie techniczne i przez wiele lat trudnił się mechaniką samochodową. Zdaniem Sądu, przy dołożeniu należytej staranności winien znaleźć zatrudnienie pozwalające mu na uzyskanie dochodów, w wysokości umożliwiającej zaspokojenie potrzeb nie tylko powódki, ale także dwójki jego pozostałych dzieci.

Zauważyć w tym miejscu wypada, że rolą Sądu rozpoznającego sprawę o alimenty, nie jest szczegółowe (co do złotówki) wyliczenie uzasadnionych potrzeb uprawnionego, ani możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do

alimentacji. Doświadczenie życiowe uczy bowiem, że wartości te ulegają ciągłym zmianom, które niejednokrotnie nie sposób przewidzieć, a których wystąpienie – idąc tokiem rozumowania skarżącego – niemalże co miesiąc dawałyby jednej, bądź drugiej stronie zobowiązania alimentacyjnego możliwość wystąpienia z powództwem o obniżenie bądź podwyższenie raty alimentacyjnej. Sąd ma zatem na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego określić jedynie ogólnie kwotę uzasadnionych wydatków na utrzymanie uprawnionego i wartość środków, jakimi dysponuje zobowiązany tak, by nieznaczne i incydentalne wahania ich wysokości nie były zanadto odczuwalne dla żadnej ze stron.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację.